

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5SŽi/3/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015200215
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8015200215.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: T. U., bytom U., zastúpeného: Nechala & Co. s.r.o., Továrnská 10, Bratislava, proti žalovanej: Národnej rade Slovenskej republiky, Námestie Alexandra Dubčeka 1, Bratislava, o preskúmanie fiktívneho rozhodnutia žalovanej z 28. decembra 2014, ktorým zamietla odvolanie žalobcu z 13. novembra 2014 a potvrdila fiktívne rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií zo 4. novembra 2014, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/9/2015-59 z 29. februára 2016, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/9/2015-59 z 29. februára 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníci n e m a j ú p r á v o n a náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o preskúmanie fiktívneho rozhodnutia žalovanej uvedeného v záhlaví rozhodnutia pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania z dôvodu, že žalovaná nemá v predmetnom konaní procesnoprávnu subjektivitu.

2. Krajský súd mal z administratívneho spisu preukázané, že žalobca požiadal 04.09.2014 v súlade s § 14 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSI“) Kanceláriu Národnej rady Slovenskej republiky ako povinnú osobu podľa § 2 ZSI o sprístupnenie údajov o majetkových pomeroch poslankyne Národnej rady Slovenskej republiky S. Q. z jej písomného oznámenia funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov, podaného za rok 2013, ktoré umožňujú identifikáciu jej nehnuteľných vecí. Vlastníctvo nehnuteľností vrátane vlastníctva bytu a nebytového priestoru s uvedením druhu majetku, katastrálneho územia, čísla parcely, čísla listu vlastníctva a podielu v %. Žalobca 16.09.2014 predmetnú žiadosť o sprístupnenie informácií rozšíril aj o sprístupnenie takých údajov každého súčasného člena Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre financie a rozpočet. Žalobcovi bolo

29.09.2014 doručené rozhodnutie č. KOMO-143-3/2014 z 25.09.2014 o odmietnutí sprístupniť informáciu, z dôvodu, že Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky požadované informácie považovala za chránený osobný údaj a informáciu o súkromí dotknutej osoby, ktorú nie je možné v zmysle § 9 ods. 1 a 2 ZSI sprístupniť bez predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby.

3. Na odvolanie žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu vedúci Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky rozhodnutím č. 34 (CRD-2026/2014/OPSVO) ako odvolací orgán rozhodol o zrušení prvostupňového rozhodnutia a o vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie, pričom dôvodom zrušenia rozhodnutia bola vecná nepríslušnosť Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky v spojení s tým, že Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky požadovanými informáciami ani nedisponuje. Na základe uvedeného vedúci rozhodol o tom, že žalobcova žiadosť o sprístupnenie informácií má byť postúpená vecne príslušnému orgánu, ktorý požadovanými informáciami disponuje, a to Národnej rade Slovenskej republiky a v prvom stupni jej orgánu, ktorým je Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií. Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky zastúpená Mgr. M. R. prostredníctvom emailovej komunikácie z 23.10.2014 oznámila žalobcovi postúpenie jeho žiadosti. Žalobca v súvislosti s týmto postúpením informoval emailom z 24.10.2014 Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií o nasledovnom. Podľa § 7 ods. 1 ZSI platí, že ak je predmetom žiadosti získanie informácií, ktoré už boli zverejnené, povinná osoba môže bez zbytočného odkladu, najneskôr však do piatich dní od podania žiadosti, namiesto sprístupnenia informácií žiadateľovi oznámiť údaje, ktoré umožňujú vyhľadanie a získanie zverejnenej informácie. Podľa § 7 ods. 2 ZSI ďalej platí, že ak žiadateľ trvá na sprístupnení zverejnených informácií, povinná osoba mu ich sprístupní. V takom prípade začína lehota na sprístupnenie plynúť dňom, keď žiadateľ oznámil, že trvá na priamom sprístupnení informácie. Žalobca tak využil svoje zákonné právo podľa § 7 ods. 2 ZSI a informoval povinnú osobu o tom, že trvá na priamom sprístupnení ním požadovaných informácií. Lehota na vybavenie žiadosti tak začala plynúť 24.10.2014. Žalobcova žiadosť o sprístupnenie informácií však nebola vybavená v lehote ôsmich pracovných dní v súlade s § 17 ods. 1 ZSI. V nadväznosti na § 18 ods. 3 ZSI tak došlo k vydaniu tzv. fiktívneho rozhodnutia o odmietnutí poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti, t.j. 07.11.2014. Proti tomuto fiktívnemu rozhodnutiu o nesprístupnení informácií podal žalobca 13.11.2014 odvolanie. Nakoľko 13.11.2014 podal žalobca Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií odvolanie proti jeho fiktívnemu rozhodnutiu, žalobcovo odvolanie malo byť druhostupňovému orgánu doručené do 30 dní (§ 19 ods. 3 ZSI v spojení s § 57 ods. 2 správneho poriadku), t.j. do 13.12. 2014. V súlade s § 19 ods. 3 ZSI vydal druhostupňový orgán fiktívne rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil dňa 28.12.2014.

4. Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, ktorý postavenie žalovanej ako odvolacieho orgánu odvodzoval z § 19 ods. 2 v spojení s § 22 ods. 1 ZSI a § 58 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) a za rozhodujúcu považoval skutočnosť, že Národná rada je orgánom, ktorý Výbor zriadil. Rovnako nesúhlasil so záverom žalobcu, že na vzťah Výbor a Národná rada Slovenskej republiky možno subsidiárne aplikovať správny poriadok. V odôvodnení uznesenia uviedol, že Ústava, pokiaľ ide o vzťah Výboru a Národnej rady Slovenskej republiky konštatuje, že ide o jediné kontrolné a iniciatívne orgány Národnej rady a ich vzťah charakterizuje bez akejkoľvek podriadenosti či vzťahov inštančnosti medzi nimi. Ich vzťah a postavenie je upravený výlučne Ústavou a zákonom č. 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „ÚZ“). V tomto ústavnom zákone, ako zákone lex specialis je jediný náznak „dvojstupňového konania“ len v či. 10 ods. 1, podľa ktorého rozhodnutie prijaté podľa či. 9 ods. 8 výborom musí schváliť Národná rada Slovenskej republiky najmenej trojpäťtinovou väčšinou všetkých poslancov. Národná rada Slovenskej republiky schválené rozhodnutie zverejňuje. Inak je o návrhu na preskúmanie rozhodnutia Výboru podľa či. 9 ods. 1 písm. b/ až d/ ÚZ príslušný rozhodovať Ústavný súd Slovenskej republiky, teda aj z tohto ustanovenia analogicky vyplýva, že Národná rada Slovenskej republiky nieje odvolacím orgánom Výboru a že ich vzťah je bez akejkoľvek podriadenosti.

5. Žalobcovu námietku, že odmietnutím preskúmania fiktívneho rozhodnutia žalovanej z dôvodu nedostatku pasívne legitímácie by došlo k odmietnutiu spravodlivosti, považoval krajský súd za nedôvodnú, pričom bol toho názoru, že žalobca sa mohol svojich práv domáhať formou preskúmania

Uznesenia Výboru národnej rady Slovenskej republiky č. 365 zo dňa 09.12.2014 (ktoré je súčasťou zaslaného administratívneho spisu), z ktorého vyplýva, že ide o rozhodnutie o odvolaní žalobcu zo dňa 13.11.2014 proti rozhodnutiu Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií o nesprístupnení informácií.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP) a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. V dôvodoch svojho odvolania poukázal na ustanovenie čl. 7 ods. 7 ÚZ, ktorý podľa žalobcu prikazuje Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií poskytnúť informácie o oznámeniach každej osobe spôsobom a v rozsahu ustanovenom zákonom o slobodnom prístupe k informáciám. Uviedol ďalej, že konanie o sprístupnenie informácie je administratívnym konaním, ktoré je dvojstupňové a preto pokiaľ výbor rozhoduje v konaní o sprístupnenie informácií v prvom stupni, s použitím ustanovenia § 58 ods. 2 správneho poriadku je Národná rada Slovenskej republiky, ktorá v zmysle § 45 ods. 2 zákona č. 350/1996 Z.z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky zriaďuje Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií, druhostupňovým orgánom pri poskytovaní informácií z oznámení verejných funkcionárov podávaných Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sž/7/2013 vo veci postavenia Ústavného súdu Slovenskej republiky ako orgánu verejnej správy v rozhodovaní o žiadostiach podaných podľa ZSI: „Oblasť slobodného prístupu k informáciám je súčasťou verejného práva, v tomto prípade správneho práva. Ústavný súd v oblasti rozhodovania v rámci správneho práva nemá postavenie súdneho orgánu, ale orgánu verejnej správy. V tomto prípade nemožno brať ohľad na to, že žalovaný má vo svojom názve slovo „súd“, pretože orgán v oblasti verejnej správy na úseku práva na prístup k informáciám, ktorý koná a rozhoduje o sprístupnení alebo nesprístupnení informácie, ktorú má alebo nemá vo svojej dispozičnej sfére, podľa zákona č. 211/2000 Z.z. je správnym (administratívnym) orgánom.“ Mal za to, že uvedené závery sú plne aplikovateľné aj na Národnú radu Slovenskej republiky, ktorá je ako druhostupňový orgán nebude mať postavenie ústavodarného a zákonodarného orgánu Slovenskej republiky, ale postavenie inej právnickej osoby, ktorá v oblasti verejnej správy rozhoduje o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb.

8. Záverom dodal, že pokiaľ krajský súd uviedol, že žalobca sa mohol svojich práv domáhať formou preskúmania Uznesenia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. 365 z 09.12.2014, z ktorého údajne vyplýva, že ide o rozhodnutie o odvolaní žalobcu z 03.11.2014 proti rozhodnutiu výboru o nesprístupnení informácií, toto uznesenie žalobca považoval za nulitný akt, keďže ho vydal vecne nepríslušný orgán, ktorý svoju vecnú nepri slušnosť aj sám priznal.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu napriek písomnej výzve súdu nevyjadril.

10. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a/ právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve a v zmysle § 1 písm. b/ konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

11. Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia

bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

13. V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

14. V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

15. Krajský súd zastavil konanie z dôvodu neodstrániteľného nedostatku procesnej podmienky konania, nakoľko dospel k záveru, žalobcom označená žalovaná ako taká nemá podľa názoru krajského súdu procesnoprávnu subjektivitu, preto sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal otázkou postavenia Výboru pre nezlučiteľnosť funkcií Národnej rady označeného žalobcom ako prvostupňovým správnym orgánom a Národnou radou Slovenskej republiky ako druhostupňovým správnym orgánom v zmysle právneho názoru žalobcu.

16. Za neodstrániteľné podmienky konania sa považujú nedostatok právomoci súdu (§ 7 OSP) litispendencia (§ 83 OSP) res iudicata (§ 159 ods. 3 OSP), nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania (§ 19 OSP). Neodstrániteľné nedostatky podmienky konania spôsobujú, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť, podľa § 104 ods. 1 OSP, prípadne postúpiť vec inému orgánu.

17. Podľa § 19 OSP spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten komu ju zákon priznáva.

18. Spôsobilosť byť účastníkom konania znamená, spôsobilosť subjektu mať procesné práva a povinnosti. Ide teda o procesnú subjektivitu. Občiansky súdny poriadok v § 19 stanovuje, že spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Zákon teda odkazuje na hmotné právo. Procesnoprávna subjektivita, preto splyva zo subjektivitou hmotnoprávnou. Otázkou hmotnoprávnej subjektivity rieši predovšetkým Občiansky zákonník.

19. Podľa § 21 Občianskeho zákonníka, pokiaľ je účastníkom občianskoprávných vzťahov štát, je právnickou osobou.

20. Podľa § 18 ods. 2 Občianskeho zákonníka právnickými osobami sú:

- a) združenia fyzických alebo právnických osôb,
- b) účelové združenia majetku,
- c) jednotky územnej samosprávy,
- d) iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon.

21. Podľa či. 7 ods. 5 písm. e/ v spojení s či. 7 ods. 1 ÚZ Oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov podáva iný verejný funkcionár určenému výboru Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „výbor“).

22. Podľa či. 7 ods. 7 ÚZ orgán, ktorému sa podávajú oznámenia podľa odseku 5, je povinný poskytnúť informácie o týchto oznámeniach každej osobe spôsobom a v rozsahu ustanovenom zákonom o slobodnom prístupe k informáciám.

23. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 355/1996 Z.z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej

republiky (ďalej len „zákona č. 355/1996 Z.z.“) Národná rada vykonáva pôsobnosť podľa Ústavy Slovenskej republiky 2) (ďalej len „ústava“) v zákonodarnej a kontrolnej činnosti, v oblasti zahraničných vzťahov a v zriaďovaní vlastných a iných orgánov, ako aj v ďalších činnostiach, ak to ustanovuje zákon (§ 91 ods. 1).

24. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 355/1996 Z.z. Národná rada zriaďuje z poslancov výbory ako svoje iniciatívne a kontrolné orgány.

25. Podľa § 58 ods. 1 zákona č. 355/1996 Z.z. Výbor pre nezlučiteľnosť funkcií

a) preskúmava, či poslanec nevykonáva funkciu nezlučiteľnú s funkciou poslanca alebo funkciu, pre ktorú sa mandát poslanca neuplatňuje, 46)

b) plní úlohy súvisiace s preskúvaním, či konanie verejného funkcionára 47) je v rozpore s osobitným predpisom, 47a)

c) podáva národnej rade správy o výsledku preskúvania podľa písmen a/ a b/ a navrhuje uznesenie, ktoré by mala schváliť.

26. Podľa čl. 2 ods. 1 a 2 Smernice č. 2 vedúceho Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky o postupe pri sprístupňovaní informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z 30.01.2015 (ďalej len „smernica“)

(1) Osobou povinnou sprístupňovať informácie podľa zákona o slobode informácií (ďalej len „povinná osoba“) je Národná rada Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“) a kancelária.

(2) Úlohy národnej rady a kancelárie ako povinnej osoby v oblasti sprístupňovania informácií vykonáva odbor komunikácie s médiami a verejnosťou kancelárie (ďalej len „odbor komunikácie“) v súčinnosti s príslušným organizačným útvarom.

27. Podľa či. 8 ods. 1 a 2 smernice

(1) Proti rozhodnutiu odboru komunikácie o odmietnutí sprístupniť informácie alebo rozhodnutiu o čiastočnom odmietnutí sprístupniť informácie možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie podľa § 17 zákona o slobode informácií rozklad podľa § 19 zákona o slobode informácií kancelárii.

(2) O rozklade proti rozhodnutiu vydanému podľa článku 7 ods. 5 a ods. 8 rozhoduje vedúci kancelárie na základe návrhu ním ustanovenej rozkladovej komisie.

28. Z uvedených ustanovení relevantných právnych aktov vyplýva postup realizovania úloh vyplývajúcich z postavenia Národnej rady Slovenskej republiky a Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky ako povinnej osoby v zmysle ZSI. V prípade podanej žiadosti o sprístupnenie informácií, ktoré patria do ich pôsobnosti koná v správnom konaní ako správny orgán prvého stupňa organizačný útvar Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky, konkrétne odbor komunikácie s médiami a verejnosťou kancelárie v súčinnosti s príslušným organizačným útvarom kancelárie. Odvolacím správnym orgánom je v prípade podania rozkladu - riadneho opravného prostriedku zo strany žiadateľa proti rozhodnutiu Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky v druhom stupni vedúci kancelárie na základe návrhu ním ustanovenej rozkladovej komisie. Smernica jasne definuje postup pre plnenie úloh vyplývajúcich z postavenia Národnej rady Slovenskej republiky a Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky ako povinných osôb v zmysle ZSI.

29. Najvyšší súd na základe vyššie uvedeného považoval za potrebné ustáliť, či Výbor pre nezlučiteľnosť funkcií NR SR môže mať postavenie správneho orgánu plniaceho úlohy vyplývajúce zo ZSI. Základnou definíciou správneho orgánu je ustanovenie § 2 ods. 1 správneho poriadku: „Správnym orgánom je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy“ Právna úprava postavenia Výboru pre nezlučiteľnosť funkcií NR SR sa nachádza v ustanovení § 45 ods. 1 zákona č. 355/1996 Z.z. a zákonom zverenú pôsobnosť, v ktorej koná v ustanovení § 58 tohoto zákona. Z týchto ustanovení vyplýva, že

Výbor pre nezlučiteľnosť funkcií realizuje výkon svojich kompetencií v oblasti verejnej správy v rámci „konania o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov“, ktorého procesné aspekty sú upravené v čl. 9 ÚZ. Je možné teda ustáliť, že Výboru pre nezlučiteľnosť funkcií je zverený výkon verejnej moci v oblasti verejnej správy na úseku tohoto konania a v danom rozsahu je limitovaná aj jeho procesnoprávna subjektivita.

30. Z článku 7 ods. 7 ÚZ síce vyplýva povinnosť pre orgán, ktorému sa podávajú oznámenia, čiže Výbor pre nezlučiteľnosť funkcií NR SR, poskytnúť informácie o týchto oznámeniach každej osobe spôsobom a v rozsahu ustanovenom zákonom o slobodnom prístupe k informáciám, avšak je potrebné pripomenúť, že Výbor pre nezlučiteľnosť funkcií nie je samostatnou právnickou osobou, pričom je kontrolným a iniciatívnym orgánom Národnej rady Slovenskej republiky. V prípade akceptovania doslovného gramatického výkladu by správne konanie podľa ZSI vykonával útvar, ktorý na uvedené konanie nie je vnútorným aktom zmocnený. Vzhľadom na uvedený postup, v zmysle ktorého v súlade s ustanovením § 6 ods. 2 správneho poriadku vedúci Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky vydal právny akt smernicu, ktorá stanovuje postup pri sprístupňovaní informácií podľa ZSI a zmocňuje tak organizačný útvar odbor komunikácie s médiami a verejnosťou rozhodovať v správnom konaní v prvom stupni, to znamená, že ak je žiadosť o sprístupnenie informácie zaslaná výboru Národnej rady Slovenskej republiky v správnom konaní koná ako správny orgán Kancelária Národnej rady prostredníctvom útvarov špecifikovaných v smernici. Prijatie doslovného gramatického výkladu by predstavovalo právnu konštrukciu nad rámec zákona a zverovalo Výboru pre nezlučiteľnosť funkcií pôsobnosť mimo jeho procesnoprávnu subjektivitu, ktorú má v obmedzenej rovine v rozsahu, práv a povinností zverených zákonom. Je potrebné prijať právnu konštrukciu, že pokiaľ ide o ustanovenie čl. 7 ods. 7 ústavného zákona, je osobou povinnou sprístupňovať informácie podľa ZSI je Národná rada Slovenskej republiky a kancelária.

31. Ďalším argumentom pre tento výklad je právna úprava okruhu povinných osôb v zmysle § 2 ods. 1 a 4 ZSL

(1) Osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

(2) Povinnými osobami sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona. 2)

(3) Povinnými osobami sú ďalej aj právnické osoby založené povinnými osobami podľa odseku 1 a 2.

(4) Osobitný zákon môže ustanoviť povinnosť sprístupňovať informácie aj inej právnickej osobe alebo fyzickej osobe. 3)

32. Všeobecnou definíciou povinnej osoby je ustanovenie §2 ods. 1 ZSI, ktorá upravuje povinnosť vymenovaných subjektov sprístupňovať informácie podľa ZSI v rozsahu ich rozhodovacej právomoci. Pokiaľ uvedené premietneme na Výbor pre nezlučiteľnosť funkcií, limitujúce budú ustanovenia ústavného zákona, ktoré výboru zverujú kompetencie rozhodovať v konaní o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov. Rozhodujúcim kritériom je, že ide o štátne orgány, obce, vyššie územné celky, právnické osoby a fyzické osoby. V danom prípade je potrebné uviesť, že Výbor pre nezlučiteľnosť funkcií nemá status ani jedného z nich, nakoľko nie je ani štátnym orgánom, ale útvarom zriadeným štátnym orgánom a rovnako nie je samostatnou právnickou osobou. Preto uvedené znenie zákona je potrebné preklenúť aplikačnou praxou a v prípade povinnosti útvaru štátneho orgánu, ktorý nie je samostatnou právnickou osobou a nemá teda štatút povinnej osoby v zmysle ustanovenia § 2 ZSI, je potrebné túto povinnosť stiahnuť na orgán, ktorý tento útvar zriadil. Na základe čoho je potrebné dospieť k záveru, že povinnou osobou je Národná rada Slovenskej republiky, ktorej úlohy v spojitosti s jej postavením povinnej osoby v zmysle ZSI vykonáva Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky.

33. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že odmietnutím preskúmania fiktívneho rozhodnutia žalovanej z dôvodu nedostatku pasívne legitimácie by došlo k odmietnutiu spravodlivosti, túto je potrebné považovať

za bezdôvodnú, nakoľko v prípade žalovanej nejde o orgán, ktorý má právomoc konať v konaní žalobcu ako žiadateľa o sprístupnenie informácií.

34. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že krajský súd nepochybil, keď konanie zastavil z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovanej.

35. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 219 OSP uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

36. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá a § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanej náhrada trov konania neprináleží.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.